

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 29. Mansuetus. Mansuetudo arma sunt quibus suos vestit milites, quos Propheta Michæas vocal septem Pastores, & octo Christos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

91 Quis hic non desertos videat Apostolos pastores gregis Domini liberalissimos? quis non intelligat viros illos victos oleo Spiritus Dei intellim? quis non capiat Christorum illorum fortitudinem, id est victorum illorum: nam omnibus contra illos viribus insurgentibus imperiorum & terrae potestatum, iun & inferni, fortiter illis obstituerunt insuper & omnes confregunt, contriverunt & ovium agnorumque mansuetudine subrevertunt? Et ait: *Septem pastores & oleo Christi*, q. d. multos, & sine termino: hic enim modus est loquendi in S. pagina frequentior. Sic per Salomonem docens se sine termino dare eleemosynam, ait: *Da partem septem, nec non & octo.*

Itaque hoc numero omnes celestis huius regis milites & advenientes excipere, mansuetudine scilicet pastorum, & lenitate victorum, oleo suavi & blando Spiritus Christi. Et appositè dicit: suscitabo illos, ut viribus polleant quibus a deo potentibus tyrannis resistant & prevaleant. *Suscitabimus super eum*: quia Deus novam tribueret vitam, novum Spiritum, novaque vires, atque in illis suscitaret, & Spiritum Christi renouaret, qui mansuetudine sua victor de cunctis suis triumphum egit inimicis.

II. Hæc est illa victoria, quam mansuetudine sua supremus ille Rex obtinuit, cui præcinit congratulans Isaias: *Superasti sicut in die Madian* eteum alludit præclare notissimæ illi victoriæ, quam trecentis solummodo militibus retulit Gedeon de Madianitis, quorum tantus erat numerus, ut eos sic describat S. Eloquium. *Populi quasi iacebant in valle ut locustarum multitudo, & Cameli quoque innumerabiles erant, sicut arena, quæ iacet in litore maris.* Ad hoc stratagemata præcipit illi Deus trecentos eligi milites, totius exercitus infusissimos qui poplite flexo ut canes de flumine lambent aquam: *Sicut solent canes lambere, quos lagenis terrenis armauit, intra quas lampades ferebant accensas, hoc illis ordine præscripto ut prælium fiat manus contorquendo, non contra inimicos sed contra ipsas lagenas, illas complodendo & confringendo.* Hic mirare cum

D. Augustin. Christi victoriam. Ad hanc eligit paucos, & illos quidem mundi perislem, ut canes, reprobatores: nam Iudæis canis erat abiectissimus. *Iis probati sunt per quos vinceret Gedeon,*

ut similes in bibendo canibus dicerentur. *Significat & similitudinem quod & agnoscitur, & contemptu sua elegit. Dem. 12. 4. Numerum vult habere trecentorum, ut illa fortitudo ma exercitus crucem deservit: sicut enim Latini 100 numerum mille denotant per M. & quinquecentos per D. Græci per litte am. Tau significant trecentos, quæ figuram expressam habet crucis. Quod præfiguravit milites suos in figura crucis dispositos, eaque se signantes, victoriam relativam illustriissimam, hoc est, quod patiendo, Christum inquit, carceres, verbera, mortem omnia superarent.*

Excitabit et D. Gregorius susus hoc argumentum deducente, qua methodo Christi milites victoriam obtineant, & rationem modumque dicit esse perpende illis à duce Christo præliturum, non vincendi capita confringendo, non corpora collidendo, Christi non brachia luxando aliena, sed ipsi confringuntur, collidantur, & luxentur, ipsi membrauntur, lividantur, eorumque capita detruentur, per hoc autem lux nra celestis fieti clarissima, cuiusque divinæ virtutis patet evidentia. Hos mirare Christi milites, quibus mundum sibi subjugavit. *Confidite ego vici mundum*. Ad hoc quibus mediis omnia legi lux sanctoque subdidit. Evangelio, considera qua methodo milites illius, Apostoli, & Martyres de hoste triumphaverunt. *Tales quippe sumus*. Dux vester ad prædicationem D. Christi prælium duxit, qui depecta salute corporum, hostes suos vincendo præterierunt, eorumque gladiis, non armis, non gladiis sed patientia superaverunt. *Armati enim venerunt sub duce suo ad prælium Martyres nostri sed tubi sed lagenis sed lampadibus, dum solvendo in passione sua corpora hostilibus gladiis supponant, resplendunt sunt lampadibus, dum pati solutionem corporum miraculis confirmantur.* Quæstionem obicit D. Augustin. vici alterum vicerit Dacianus Vincentium, an Vincentius Dacianum? Cum esset Dacianus, qui torquebat, flagellabat, carnes vngibus laniabat, & occidebat, & Vincentius totus, flagellis cæcus, vngibus disceptus & ocellus: clamabat Dacianus: *Vici sumus* Hæc sunt arma potentissima patientia & mansuetudo: & hæc Rex ille pollulat, vultque ut ipsa præcellat mansuetudo, & nunc omnium pateat oculis, dum intrat regnatores, manifesta Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus sedens super asinum.

